

Cultura i Mitjans | | Actualitzat el 05/05/2016 a les 22:15

Montse Virgili: «El retorn d'iCat seria una bona manera de rejuvenir Catalunya Ràdio»

La veterana conductora del Cabaret Elèctric d'iCat.cat defensa el retorn de l'emissora a la FM | "Vam crear la idea de cultura contemporània i emergent", destaca la periodista | Virgili creu que iCat "ha transformat Catalunya Ràdio"

Montse Virgili, conductora del Cabaret Elèctric d'iCat.cat | Adrià Costa

Deu anys no es fan cada dia, ni cada nit. El vespre del dijous passat, iCat celebrava la primera dècada d'existència (<http://www.naciodigital.cat/noticia/107618/festa/deu/anys/icat/reivindica/retorn/emissora/fm>) amb el *Desconcert*. Una nit a la sala gran de l'Apolo que va servir per veure quines versions reinventaven els artistes més estimats per l'emissora *online* (<http://catradio.cat/icat>) i per reclamar que la cadena tornés a la FM. Periodistes, músics, directius, polítics (<http://www.ccma.cat/tv3/alacarta/telenoticies-migdia/declaracions-santi-vila-amb-el-compromis-de-tornar-a-lfm-icat/video/5598071/>) i públic van convertir el que havia de ser un aniversari musicat en una oportunitat per reivindicar el dret a tenir una ràdio musical pública i independent a la freqüència modulada.

Abans que comenci la disbauxa, ens trobem amb Montse Virgili (<https://twitter.com/montsevirgili>) (Tarragona, 1976) al frankfurt que és enganxat, literalment, a la sala de concerts. La periodista és una de les veus pioneres d'iCat, ha estat a l'emissora des del seu naixement fent un dels programes insígnies de la cadena, el Cabaret Elèctric (<http://catradio.cat/icat/cabaretelectric>). Repassem les primeres passes de l'emissora, el terrabastall que va suposar la retirada de les

ones el 2012 i parlem sobre quin és el llegat que està deixant la ràdio pública més jove.

- Quan comença la seva aventura a iCat?

- Al 2006 començo a treballar-hi. Des del principi al Cabaret Elèctric, primer com a guionista, perquè els dos primers anys ho conduïa la Txell Bonet, i després ja em vaig quedar al capdavant. Nosaltres vam crear el concepte i vam fer néixer el programa. Hi sóc des del minut zero. Quan vaig arribar encara hi havia Catalunya Cultura, era quan havien decidit que el projecte s'acabava, però encara programaven. Vam estar uns mesos preparant el programa i el 23 d'abril del 2006 vam començar les emissions.

- Per com van anar els inicis, amb els premis *Ciutat de Barcelona* el 2006 o el *Nacional d'Internet* el 2007, podien preveure perfectament un futur de deu anys o més. Tot anava sobre rodes.

- Al principi, tot el que fèiem era molt innovador. Has de pensar que el més semblant a iCat que hi havia a Espanya era Radio3 (<http://www.rtve.es/radio/radio3/>), en el nostre cas érem pioners en una manera d'entendre la ràdio i la música. D'entrada, la programació es feia des d'un punt de vista molt cosmopolita, has de pensar que aleshores hi havia gent a l'emissora que se'n anava a Itàlia o França per comprar discos. Pensa que en aquell moment estàvem en l'època del Myspace i que el Facebook no anava tant com ara. En general, era més difícil assabentar-te de les novetats musicals.

- Perquè una persona que no hagués escoltat mai Catalunya Cultura entengués quines diferències tenia amb iCat, què li explicaria?

- No tenia res a veure, Catalunya Cultura era molt més generalista, nosaltres vam crear d'alguna manera la idea de cultura contemporània i emergent. La gent encara no se n'ha adonat del paper d'iCat i ha de passar un temps perquè se n'adoni. Tots aquests grups que estan triomfant ara, com Manel, van venir amb una maqueta quan ningú no els feia cas.

Montse Virgili. Foto: Adrià Costa

- No s'entén la onada de pop independent català sense iCat?

- No, perquè nosaltres els punxàvem i els punxàvem insistentment. Et podria fer un llistat, fins i tot de col·laboradors, que ara són algunes de les veus més importants de la cultura emergent: Martí Sales, Yannick Garcia, Marina Espasa (<http://www.naciodigital.cat/noticies/etiqueta/Marina+Espasa>) i molt més. Tota aquesta gent encara no havia publicat cap llibre quan van venir al programa. Vam tenir l'olfacte per veure que tots ells triomfarien.

- Ja llavors veuen que la seva manera de treballar i d'apostar per una determinada cultura, funcionava. El 2012, l'any que els treuen de la FM i passen a l'online, havien triplicat audiències amb xifres que parlaven per elles mateixes, amb més de 74.000 oients.

- Cada vegada anàvem a millor, el motiu que ens van donar per tancar l'emissora va ser el de la crisi econòmica. No podien mantenir les quatre ràdios de la casa i ens va tocar el rebre a nosaltres, però teníem més bona audiència que Catalunya Música, per exemple.

- Com afecta a l'estructura de la plantilla aquest pas a la ràdio per internet?

- Estem fent pràcticament el mateix, però amb uns pressupostos bastant més petits i amb unes plantilles molt més reduïdes. Al principi quan fèiem el Cabaret érem set persones i ara en som dues, jo i el tècnic.

- Aquesta desaparició de personal va ser tota el 2012 o ha estat gradual?

- Durant aquests últims anys la casa ha vist com molta gent marxava, també a Catalunya Ràdio. L'empresa mare ha sofert retallades tan econòmiques com de personal molt bèsties i molta gent ha decidit anar-se'n per motius personals, alguns per descontentament, d'altres per canvi de

professió. Se'ls hi va donar l'oportunitat de marxar i la van aprofitar, per això ara ens hem quedat molt pocs. Amb tot, iCat no s'ha prioritzat en els últims anys, si estàs a internet i, a més, fas cultura no ets el més important. Per això, quan hi ha hagut necessitat de personal en altres seccions de la casa, iCat sovint n'ha sortit perjudicada. Aquest any, a part de la gent que selecciona la música, als dos programes principals de l'emissora érem dues persones al matí (a Els Experts (<http://catradio.cat/icat/elsexperts>)) i dues a la nit. Llavors, hi ha programes com el Delicatessen (<http://catradio.cat/icat/programes/Delicatessen/861>) , El Celobert (<http://catradio.cat/icat/celobert>) o el Bonus Cracks (<http://catradio.cat/icat/bonuscracks>) que són col·laboradors externs que venen a fer un programa.

- Com entén aquests fitxatges externs que es fan? Lluís Gavaldà té el seu propi programa (El Celobert) i Ramon Rodriguez (The New Raemon (<http://www.thenewraemon.com/>)) i Pau Guillamet (Guillamino (<http://www.guillamino.com/>)) fan el Bonus Cracks. Què es busca amb ells?

- Com que teníem tant poca gent, una manera d'engreixar els continguts era aquesta. Abans als programes érem molts i podien ser molt més farcits. Ara, la manera de donar-nos visibilitat és redistribuir el pressupost i dotar d'espais amb gent externa. Òbviament, també hi ha una raó mediàtica perquè gent com el Gavaldà té molts seguidors al darrera o gent com el Puig porta molts anys fent molt bé la seva feina.

Montse Virgili, conductora del Cabaret Elèctric d'iCat.cat Foto: Adrià Costa

- Creu que la vessant cultural de Catalunya Ràdio hi ha sortit guanyant amb iCat.cat?

- Totalment, nosaltres hem transformat Catalunya Ràdio, en el sentit que hem estat molt temps insistint en tot això. Ha sigut la insistència la que ha fet que tots aquests grups, que mai no havien anat als programes matinals ni de tarda, ara hi vagin. Gràcies a la feina que nosaltres hem fet, ara

a Catalunya Ràdio hi va en Mazoni (<http://www.mazoni.cat/>) o la Núria Graham (<http://www.nuriagraham.com/>). Podríem dir que iCat ha normalitzat el fet de portar acústics a un programa. Durant molts anys no s'havia donat prou bola a aquesta cultura emergent perquè era massa *underground*. Ara se n'han adonat que la cultura suposadament *underground* estava omplint apolos i estadis. Per dir-te'n un, ningú s'esperava fa deu anys que uns Amics de les Arts (<http://www.elsamicsdelesarts.cat/>) omplissin el Palau de la Música.

- A nivell d'audiència com han notat el canvi de freqüència a podcast?

- La gent segueix descarregant-se els *podcasts* però ha baixat molt l'audiència. Aquelles dades del 2012 no es poden tornar a igualar, per això el que ens agradaria és tornar a la FM.

- Com ho veuen a nivell de direcció?

- Des de direcció ja es voldria que tornés, però la decisió ve de més amunt. Crec que tant el nou director com nosaltres pensem que el retorn d'iCat seria una bona manera de rejuvenir la casa. Pot semblar una tonteria, però amb iCat fèiem i fem una funció molt important.

- De què pot servir la festa i el *Desconcert*?

- Tant de bo serveixi per fer visible la feina que duem a terme, perquè la gent se'n adoni de la importància del que hem creat tots junts. Evidentment, quan vam tancar la FM i quan el Cabaret va passar a ser setmanal hi van haver moltes queixes, però m'agradaria que hi hagués una petita revolució, que la societat apostés per això. Perquè és la nostra cultura i no una ràdio i prou. Quan diem allò de la ?Ràdio Nacional de Catalunya? no és una broma, ens ho hem de prendre com una cosa que ens pertany. A mi m'han dit que érem els dolents, m'han preguntat si per ser de Catalunya Ràdio teníem carnet. Jo no tinc carnet, jo faig la meva feina.

Montse Virgili, conductora del Cabaret Elèctric d'iCat.cat Foto: Adrià Costa

